

dică seculul ţ cellū mai luminatū, în care învătații păgânii arū fi recunoscutū cu lesnire falsitatea acestei doctrine, daca n’arū fi fostū divină. Roma și Grecia abundaū în poeti, în literatorî și în geniș mari, cari aflându-se în fața Apostolilor, arū fi pututū să’i convingă și să’i arate de amăgitorî.

Î. Moravurile publice și private ale acestei epoce cum se opuneaū la stabilirea Chrestinismulū?

R. Fiindū că eraū fórte criminale, și într’uă estremă degradătiune.

Î. Fă-mi în puține cuvinte tabloul ţ acestor moravuri?

R. Acestū seculū, de și cellū mai luminatū, era și cellū mai corruptū: religiunea păgânilor autorisa tóte vițiile; ea presinta adoratorilor ei nisce divinități pline de crime și de infamie; aceasta era care autorisa tóte escesurile în moravuri.

LECTIUNEA XVII

Despre urmarea predicațiunei Apostolilor

Î. Ce resultă în fine din predicațiunea Apostolilor?

R. Resultă că Evangelia, cu tóte obstacolele nesuportabile de omū, se respîndi cu rapiditate și se stabili în totū pămîntul ţ, conformū cu acéastă predicăiune a lui Iisus-Christos: «Ear eū cândū mě voiū înălța de pe pămîntū, pe toți ii voiū atrage la mine.» (Ión. c. XII, v. 32)

Î. Îmi poți da uă idee despre acéastă repede propagătiune?